

[Sigsgaard.]

„Endvidere har det været af betydning i videst muligt omfang at opretholde den danske bevillingshavers interesser i det område, der hidtil har været betragtet som dansk. Dette er sket gennem et tysk tilsagn om en koncessionstildeling til den danske bevillingshaver syd for den forudsete nye grænse i umiddelbar tilslutning til det lovede område, således som det fremgår af den førnævnte skitse.“

Det er jo et interessant eksempel på, at staten her ud fra den politik, der føres, får som en væsentlig opgave at varetage store private selskabers interesser.

Men det spørgsmål, der rejser sig, er jo, hvilke løfter A. P. Møller har fået i denne forbindelse, ud over hvad der kan fremgå af fremsættelsestalen og selve traktatudkastet, og hvad staten har fået for at varetage A. P. Møllers interesser på en så tilsyneladende smuk måde. Og endelig et tredje spørgsmål rejser sig: hvad tyskerne har forlangt og fået for at give denne indrømmelse til Danmark i afgrænsningsspørgsmålet. Jeg går ud fra som en given ting, at det har tyskerne ikke gjort ganske gratis. Jeg mener, at det i det hele taget ville være rimeligt, at vi allerede nu, og det vil altså sige under udvalgsarbejdet inden for de nærmeste uger, fik en redegørelse for hele problematikken omkring A. P. Møllersagen — det er ikke den nuværende regering, der har indgået aftale med den nuværende koncessionshaver, men aftalen løber jo, men skal snart fornyes; det var rimeligt at få en klar oversigt over, hvordan vilkårene egentlig er i aftalen, hvordan den har fungeret, og ikke mindst hvilke planer regeringen har, når man skal til at forny aftaler.

Nu er så spørgsmålet afklaret om, hvilke områder der tilhører de forskellige stater. Nu forestår så kampen om, hvem der i staterne skal have fordel af olien. Som nævnt under behandlingen af den foregående sag er det altså olien og gassen, der er det store spørgsmål her, og det er meget tvivlsomt, om det bliver muligt for den danske befolkning at få den gavn af de forekomster, der måtte være, som der jo objektivt set er mulighed for, hvis folkettingen vil det. Jeg tror, at den kamp måske bliver mindre fredelig, end forhandlingerne mellem Tyskland, Holland og Danmark har været. For i de sidste

forhandlinger har man haft folkeretten at holde sig til, og den har man jo ikke, når det gælder spørgsmålet om fordelingen af gevinsten inden for landets grænser.

Så vidt jeg hidtil har kunnet forstå, men der er jo ikke kommet mange tilkendegivelser fra regeringens side, er regeringen indstillet på, at én eller måske nogle få store koncerner skal profitere af de naturrigdomme, der her er tale om, og dér mener vi altså i mit parti at det må være hele den danske befolkning. Jeg synes, det er rigtigt at rejse det spørgsmål allerede nu og få så mange oplysninger frem også om planerne, som det overhovedet er muligt, sådan at vi kan få en bred, offentlig debat om hele emnet.

I øvrigt er der jo grund til som under behandlingen af den foregående sag at understrege, at selv om lovtæksten stort set kan være i orden, som den står, er det administrationen, der betyder det meste, og dér er min tillid ud fra de erfaringer, vi har, nok noget begrænset. På Grønland ser man f. eks., at det reelt er de samme selskaber, der har alle koncessionerne, bare under forskellige navne.

Til slut skal jeg gøre en bemærkning om artikel 7, der forbavser mig noget. I den står der jo, at Land Berlin er omfattet af aftalen, medmindre Forbundsrepublikkens regering, jeg tror, det er inden 3 måneder, gør noget andet gældende. For mig at se betyder det, at Danmark om end meget indirekte anerkender, at Vesttyskland kan indgå traktater på Berlins vegne, at Berlin altså delvis er en del af Forbundsrepublikken, og da Berlin jo ikke kan have større interesse i Nordsøen, så vidt jeg kan skønne, kunne det se ud, som om artikel 7 er sat ind af politiske grunde. Jeg håber, at man også kan få lidt klaring på dette spørgsmål enten nu eller under udvalgsbehandlingen; sådan som det i øjeblikket ser ud, må VS tage afstand fra artikel 7.

Udenrigsministeren (Poul Hartling): Med lidt forskelligt ordvalg karakteriserede de ærede ordførere for socialdemokratiet, det konservative folkeparti, venstre og det radikale venstre dette forlig som acceptabelt eller resultatet som tilfredsstillende, og jeg takker for de venlige og anerkendende bemærkninger, der i den forbindelse blev